

komme til et positivt Resultat. Jeg tror, at dette vil være heldigt, og det ikke alene for den Del af Erhvervene, der omhandles i Forslaget, thi jeg mener, at naar man først faar gjort dette Skridt, vil man ogsaa kunne naa at komme videre og ligledes faa klaret det store Ulykkesforsikringspørgsmaal paa andre Omraader, hvor der er Trang dertil.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bramsen): Der er sagt saa meget om dette Forslag fra forskellige Sider, at de Herrer ikke maa vente, at jeg skal kunne svare paa det alt sammen; jeg vil derfor paa Forhaand tage en Reservation med Hensyn til min Godkendelse af saadanne Indvendinger og kritiske Bemærkninger, som jeg ikke kommer til at omtale, en Reservation mod, at jeg skulde have indrømmet deres Wichtighed, for saa vidt jeg ikke naar til at faa dem besvarede. Det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) har jo siddet i vort Udvalg og har været enig med os i mangt og meget, saa at sige i det alt sammen. Han har kun taget Reservation paa to bestemte Punkter, som han ogsaa anførte i Dag; men han har ved Siden deraf i Dag anført to eller tre andre Punkter, hvor han ikke i Udvalget har taget nogen Reservation, men som ganske vist kunne gøre Forbring paa at blive paagtede af det Udvalg, der væsentlig ogsaa vil blive nedsat i Aar, det er Spørgsmaalene om de smaa Møllebrug og om Bygningshaandværkerne paa Vædet, som begge have været drøftede i Udvalget. De to andre Punkter, som det ærede Medlem førte frem i Diskussionen, vare Spørgsmaalene om Kapital kontra Livrente og om Forsikrings-selskabernes Soliditet. Hvad Kapital kontra Livrente angaar, er det et Spørgsmaal, som man ganske sikkert kan blive ved at diskutere uden at kunne komme til et Resultat, der tør betegnes som det ene rigtige; der lader sig nemlig sige saa meget for hver af de to Ordninger. I Virkeligheden maatte i næsten hvert enkelt Tilfælde de særlige Forhold blive det afgørende for, om den ene eller den anden Form hensigtsmæssigst kan benyttes. Jeg behøver kun at nævne for ærede Medlemmer, at naar Spørgsmaalet er om at fastsætte Livrente-Indløb som obligatorisk, vil der blive Tale om at købe Livrente for Personer, hvis Levesandsynlighed maa siges at være væsentlig ringere end andre Personers, der ellers kunde forudsættes at købe Livrente. Som bekendt, er det som Regel Folk, der vente at opnå en særlig høj Levealder, der fortrinnsvis købe Livrenter; men her vilde man komme til at købe dem til saadanne Personer,

hvis Levesandsynlighed i alt Fald ikke vil gaa ud over det normale; men tværtimod i mange Tilfælde vil være væsentlig forførtet paa Grund af Ulykkestilfældet, og som derfor under almindelige Forhold ikke vilde købe en Livrente. At paabyde, at dette Beløb skal anvendes til Indløb af Livrente, vil derfor i Virkeligheden være at gøre en Præsent til eller fremskaffe en Fordel for Livrenteselskaberne paa den vedkommende tilstadekomnes Beføstning. Med Hensyn til Livrentens Hensigtsmæssighed, ligger det paa den anden Side ikke fjært for nogen af os at gøre den Betragtning gældende, som det ærede Medlem for Fredericia anførte, nemlig, at naar man giver en Mand en Kapital paa 4—5,000 Kr., kan han gaa hen og sætte den over Styr og falde Samfundet til Byrde. I den Henseende kan der dog gøres en Bemærkning, som jeg i alt Fald ved vil finde Anklang adskillige Steder i denne Sal. Hvorfor skulle vi sætte den paagældende under Formynderskab med Hensyn til Benyttelsen af Beløbet? Med hvilken Ret? Vi sige i Forslaget, at naar en Arbejder i et farligt Erhverv slutter sin Arbejdskontrakt, inkluderer denne tillige en Kontrakt med Arbejdsgiveren om, at han, i Tilfælde af Ulykke skal nyde et Beløb af en vis Størrelse i Forhold til hans Arbejdsævnens Af-tagen. Det er altsaa en Del af Arbejds-kontrakten. Hvorfor skulle vi saa nødvendigvis over for Arbejderen sige, at vi, naar han har denne Ret som en Del af sin Arbejdskontrakt, ville drage Omsorg for, at han benytter disse Penge paa den for Samfundet hensigtsmæssigste Maade? Jeg synes ikke, at vi have nogen Berettigelse, i alt Fald ikke nogen Forpligtelse, til at træffe Foranstaltninger til, at en Mand benytter den ham tilkommende Ejendom paa en Maade, der er formaalstjenlig for Samfundet, for os andre. Man kunde i øvrigt sige det samme om Livrenten, at man ogsaa maatte paase, at den ikke jattes over Styr. Over for det Synspunkt, som dette Lovforslag i det hele har anlagt, er der ikke nogen Grund til at lægge en overvejende Betænkning ind i det Spørgsmaal, hvorledes den tilstadekomne Arbejder vil benytte de Penge, som hans Arbejdsgiver skylder ham paa samme Maade, som han skylder ham hans Løn, og som han vilde komme til at skyldes ham en Livrente. Hverten med Hensyn til Lønnen eller Livrenten foreskrive vi noget om, paa hvilken Maade de skulle benyttes. Det er Arbejderen's Ejendom, som han derfor kan benytte paa samme Maade, som andre Borgere have Ret til at disponere over et dem retlig tilhørende Beløb. At Lovforslaget derimod tager Hen-